

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

בפני:

כב' השופט דורי ספיבק – אב בית הדין

מר גרשון עמל - נציג ציבור המעבידים
גב' דודי נס – נציג ציבור העובדים

בעניין:

אנדריי ליטביננקו

התובע

ע"י ב"כ עוה"ד רענן קריב

נ ג ד

אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

הנתבעת

ע"י ב"כ עו"ד עמוס ברכה

פסק-דין

1. התובע עבד במשך שנתיים וחצי בשירות הנתבעת, כנהג אמבולנס, בפנינו תביעתו לפיצויי פיטורים וזכויות נוספות.

התשתית העובדתית

2. התובע הועסק על ידי הנתבעת כנהג אמבולנס החל מיום 31.3.05 ועד ליום 20.9.07. משכורת הבסיס שלו בתחילת העסקתו עבור משרה מלאה (186 שעות העסקה) היתה 3,700 ₪. באוגוסט 2005 הועלתה משכורתו לסך 4,000 ₪. בין הצדדים יש מחלוקת עובדתית באשר לתמורה שהובטחה וניתנה לתובע עבור נסיעות שמעבר לשעות העבודה, שבה נדון בהמשך, במסגרת הדיון בתביעה לגמול שעות נוספות.

3. ביום 11.6.07, שעה שהוריד התובע חולה מהאמבולנס בעת משימה שביצע בשירות הנתבעת, נפצע התובע ושבר את ידו (העתק תעודה ראשונה

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ *

לנפגע עבודה צורף לכתב התביעה ת/2). כתוצאה מפגיעה זו לא יכול היה
התובע לבצע את עבודתו במשך מספר חודשים. ביום 20.9.07 הודיע לנתבעת
על התפטרותו.

להלן נדון אחד לאחד ברכיבי תביעתו שבפנינו.

דיון והכרעה

התביעה לפיצויי פיטורים

4. כאמור, לטענת התובע הוא נאלץ להתפטר מחמת מצבו הבריאותי, לאחר
שהציג בפני הנתבע אישורי מחלה הקובעים שאין ביכולתו לבצע את עבודתו.
לטענתו, אין הוא יכול לבצע את עבודתו עד עצם היום הזה, ועל פי "מבחן
מכלול הנסיבות יש לקבוע שהוא זכאי לפיצויי פיטורים כמי שהתפטר בשל מצב
בריאותו. לאחר בחינת מכלול חומר הראיות שבתיק, אנו סבורים שדין תביעתו
ברכיב זה להידחות. למסקנה זו הגענו מהטעמים הבאים:

ראשית התובע שבר את ידו ביום 11.6.07. על פי האישורים הרפואיים,
ידו גובסה למשך מספר שבועות, ובהמשך סבל מכאבים וניתנו לו אישורים
רפואיים, האחרון שבהם ניתן ביום 19.9.07, לפיהם לא היה התובע כשיר
לעבודה פיזית עד ליום 19.11.07 בלבד. אין בתיק כל אישור רפואי בדבר חוסר
כשירותו של התובע לביצוע עבודתו מעבר לאמצע נובמבר 2007, כטענתו.
בהקשר זה מצאנו חשיבות מיוחדת לכך שהתובע אישר בחקירתו שהופנה על
ידי הנתבעת לקבלת חוות דעת מרופא תעסוקתי בדבר אי כשירותו מבחינה
רפואית להמשיך בעבודתו כנהג אמבולנס (עמ' 5 ש' 10 לפרוטוקול). התובע,
שכבר עבד בעבודה אחרת כמאבטח בעת שפנה לרופא התעסוקתי, אישר
שהרופא התעסוקתי סירב לתת לו את חוות הדעת המבוקשת (עמ' 4 ש' 7);

שנית התובע התחיל לעבוד בעבודה חדשה כמאבטח בנובמבר או
דצמבר 2007 (עמ' 4 ש' 8), דהיינו שבועות ספורים לאחר התפטרותו
מהנתבעת. בעבודתו החדשה נשא נשק, והשתתף במטווחים (עמ' 4 ש' 15).
בהעדר מסמך רפואי פוזיטיבי הקובע אחרת, נראית לנו כסבירה טענת הנתבעת

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

1 לפיה עצם ביצוע מטווחים בכף היד הפגועה מוכיח את חוסר נכונות טענת
2 התובע שלא יכול היה לנהוג באמבולנס (עמ' 20 ש' 27). אמנם התובע טען
3 בפנינו ש"בתיק הרפואי בבית" יש לו מסמכים רפואיים נוספים המוכיחים אחרת
4 (עמ' 8 ש' 14) אך משלא הוצגו מסמכים רפואיים אלה במסכת הראיות, אין בכך
5 כדי להועיל לתובע;

6 שלישית הנתבעת שכנעה אותנו שהיא הציעה לתובע להמשיך ולעבוד
7 אצלה, בעבודה משרדית פשוטה כמוקדן טלפון (סעיף 24 לתצהיר אסיג, עמ'
8 16 ש' 16), עבודה שברור שאין מניעה לעבוד בה גם בהינתן הפגיעה בידו,
9 והוא לא נענה להצעה;

10 רביעית כתב התביעה בתיק זה הוגש למעלה משנתיים ימים לאחר
11 התפטרות התובע. השיהוי המסוים בהגשת התביעה חיזק אצלנו את ההנחה
12 שבזמן אמת, במועד שבו התפטר התובע או בסמוך לאחר מכן, הוא לא סבר
13 שהתפטרותו מזכה אותו בפיצויי פיטורים בשל מצב בריאותו;

14 וחמישית התובע טען ש"עד יום הגשת כתב תביעה זה, למעלה משנתיים
15 לאחר הפציעה בשירות הנתבעת, עדיין לא חזר לאיתנו, והוא עדיין חש כאבים
16 ומנוע מלעבוד כנהג אמבולנס" (סעיף 14 לכתב התביעה, סעיף 19 לתצהירו).
17 לו היה מוכיח טענה זו, היה בכך כדי לחזק את טענתו שנאלץ להתפטר מחמת
18 מצב בריאותו. אלא שטענתו זו לא גובתה במסמך רפואי, בעדות צד שלישי או
19 ראיה כלשהי אחרת. בהעדר כל הסבר מדוע לא הוצגה ראיה תומכת בעניין זה,
20 איננו יכולים לקבלה את טענתו זו בדבר מצבו הרפואי כנכונה.

21

22 גמול עבודה בשעות נוספות ופדיון חופשה

23 5. בכתב תביעתו דרש התובע סך 53,937 ₪ גמול שעות נוספות עבור
24 משמרות לילה, גיבוי וכוננות בימי חול ובשבתות, וכן פדיון חופשה. כל זאת,
25 לאור טענתו שעבד בימי המנוחה השבועית שלו. לכתב התביעה צורפה חוות-
26 דעת רואה חשבון המסבירה את דרך חישוב הסכומים. עוד נטען בכתב התביעה
27 שבעבור שעות נוספות קיבל התובע, בניגוד לחוק, שכר של 20 ₪ בלבד, כך
28 שלדוגמא בעבור תורנות שבת שנמשכה 10 שעות קיבל רק 200 ₪.

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

בכתב ההגנה אישרה הנתבעת שהתובע הועסק מעבר לשעות העבודה הרגילות, אך טענה שמדובר היה באופציה שהייתה נתונה לשיקול דעתו המוחלט, כשעבור כל נסיעה נוספת שביצע קיבל תוספת לשכרו בשיעור 10% מהתשלום ששילם הלקוח לנתבעת. הנתבעת הוסיפה וטענה שהתובע קיבל ממנה מכשיר קשר, אך לא דובר בכוננות, שכן הוא מעולם לא "הוקפץ" לביצוע נסיעה. התובע יכול היה, לטענתה, לבחור בסוף המשמרת לסגור את מכשיר הקשר, ובכך לסיים עבודתו, או לחלופין, להשאיר את מכשיר הקשר פתוח, באופן שיאפשר לו לקבל הצעה לנסיעה. גם כשבחר לקבל הצעות שכאלה, יכול היה לבחור האם להיענות לקריאה אם לאו. בסוף כל חודש, ריכוז התובע את מלוא הנסיעות שביצע עבור התובעת בחודש החולף. הנתבעת בדקה את נכונות הרישומים, והוסיפה את ה- 10% המגיעים לשכרו. בתלוש השכר נרשמה התוספת הזו כ"פרמיה".

6. נאמר כבר בפתח הדיון בדרישתו של התובע לגמול שעות נוספות, שהגענו למסקנה שמשקלה הראייתי של חוות דעת רואה החשבון דניאל פרייטג הינו אפסי, וזו מסקנתנו אף לגבי משקלן של רישומי השעות שנערכו בכתב ידו של התובע.

חוות הדעת מתייחסת בין היתר לשעות נוספות המגיעות בעקבות "ימי טיול", "משחקי כדורגל", "תורנות ים", "משמרות לילה" ועוד. אלא שעיון בחוות הדעת מגלה שאין בה שום ציון על איזה רישום שעות היא מתבססת. כבר בקדם המשפט שהתקיים בפני כב' השופטת הדס יהלום ביום 12.7.10, לאחר שהוגש כבר תצהיר העדות של התובע, הוסבה תשומת ליבו של התובע לעובדה זו. לבקשתו הותר לו להגיש "תצהיר משלים או השלמה לחוות הדעת". ואמנם, ביום 7.9.10 הוגשו על ידי רואה החשבון "תלושי השכר ודיווחי הנוכחות בעבודה המוזכרים בחוות דעתי ואשר שימשו אותי לצורך הכנת חוות הדעת". אלא שרואה החשבון אישר בחקירתו הנגדית שחוות הדעת לא נערכה רק על יסוד אותם דיווחי נוכחות, אלא על סמך דברים שמסר לו התובע בעל פה במהלך פגישות שנערכו עימו (עמ' 13 ש' 7), על סמך נתונים שונים שמסר לו בעל פה בא כוח התובע (עמ' 13 ש' 20). רואה החשבון לא ידע להשיב לשאלות ספציפיות כיצד ביצע את חישוביו (עמ' 12 ש' 11). כך לדוגמא, כשנשאל מדוע

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

1 חישב משחק כדורגל כמשחק של ארבע שעות, בהינתן שיש גם משחקים קצרים
2 יותר, השיב בכנות "כך הונחיתי" (עמ' 12 ש' 26). בנוסף, אישר שרשם כשעות
3 עבודה גם שעות שהוגדרו על ידו כ"כוננות" בהם התובע עצמו אישר לו ששהה
4 בביתו (עמ' 13 ש' 23).

5 באשר לדו"חות שעות העבודה עליהן כביכול הסתמך רואה החשבון,
6 התובע הודה בפנינו בדיון ההוכחות שרק בחלקם הם נרשמו בזמן אמת,
7 ובחלקם נכתבו במועד שבו הוכנה התביעה (עמ' 9 ש' 23; עמ' 10 ש' 3), דהיינו
8 חלק מרישומי השעות נרשמו כארבע שנים לאחר המועד שבו בוצעו אותן שעות
9 נוספות נטענות (עמ' 10 ש' 10). התובע לא הצליח לשכנע אותנו שהיו סימנים
10 כאלה ואחרים שנרשמו בזמן האמת (כמו למשל הספרה 1 מוקפת בעיגול),
11 שעזרו לו להיזכר שנים מאוחר יותר במספר השעות הנוספות שביצע בפועל
12 (עמ' 10 ש' 25). זאת ועוד, לו צורפו אותם הדו"חות לכתב התביעה, בצירוף
13 דברי הסבר איזה חלק מהם נכתב בזמן אמת ואיזה רק במועד הכנת התביעה,
14 ייתכן שהיינו נותנים יותר אמון בגרסתו של התובע, כמובן לאחר שהייתה ניתנת
15 לנתבעת ההזדמנות להגיב באופן מסודר על הנטען בהם. ברם כאמור, הדו"חות
16 לא צורפו לכתב התביעה, וגם לא לתצהיר התובע. הם הוגשו רק לאחר דיון קדם
17 המשפט, וגם אז הוגשו ללא תצהיר תומך המסביר ברחל בתך הקטנה איזה חלק
18 מהם הוא רישומים בזמן מהם, ואיזה חלק מהם הינו רישומים שנעשו על סמך
19 זכרוננו של התובע, לצורך ההליך המשפטי. רק במהלך החקירה הנגדית נחשפה
20 העובדה שבחלקם הם פשוט לא אותנטיים.

21 7. התוצאה המתקבלת מכל האמור הינה שהתובע לא הוכיח בפועל את
22 השעות הנוספות שעבד, וגם לא הוכיח מתכונת עבודה כזו או אחרת. מכאן,
23 שלא הוכיח את זכותו לקבלת גמול שעות נוספות.

24 בטרם נחתום פרק זה של פסק דיננו, נבקש במאמר מוסגר להדגיש
25 שהעובדה שאין בידינו לקבל את תביעתו של התובע לגמול שעות נוספות, אין
26 משמעה שאנו סבורים שהאופן שבו תיגמלה הנתבעת את התובע בגין עבודה
27 בשעות נוספות היה חוקי ותואם את הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה,
28 תשי"א-1951. להיפך. ברור לנו שלא כך. אין ספק שהתובע עבד לא מעט שעות

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

1 נוספות, לרבות עבודה בשבת, והראייה היא שברוב רובם של תלושי שכר
2 נכללה שורת "פרמיה" גבוהה ומשמעותית (בחלק מן המקרים תוספת של יותר
3 מ- 50% לשכרו הבסיסי) שהיוותה תגמול עבור עבודה מעבר לשעות העבודה
4 הרגילות. הנתבעת עצמה אישרה שהתובע ביצע נסיעות מחוץ לשעות העבודה
5 הרגילות. לפי החוק, הנתבעת הייתה אמורה לבצע רישום מדויק של שעות
6 אלה, ולשלם עבורן גמול שעות נוספות, בהתאם להוראות החוק. ככל שרצתה
7 להוסיף על כך "פרמיה" (עמלה) כזו או אחרת, כמובן שהיתה יכולה לעשות
8 זאת, אך זאת אך רק לאחר שחישבה במדויק, ורשמה בכל תלוש משכורת, את
9 גמול השעות הנוספות וגמול העבודה בימי מנוחה כנדרש על פי חוק. מכאן,
10 שכלל שהתובע היה מוכיח את מספר שעות העבודה הנוספות שביצע בפועל (או
11 לכל הפחות היה מוכיח מתכונת עבודה) היינו פוסקים שהוא זכאי להפרש (ככל
12 שהיינו מוצאים כזה) בין גמול שעות נוספות לפי החוק, לבין סכומי "הפרמיה"
13 שקיבל (ראו: עע (ארצי) דרור עג'יב נ' המגן – חברה לביטוח בע"מ 11.2.04);
14 עע (ארצי) 354/07 אחים אוזן – חברה לבנייה פיתוח וייזום נ' ולי טקין
15 (27.1.10)). ברם, בהעדר הוכחה שכזו, אין בידינו לפסוק כך.

16 8. משדחינו את התביעה לגמול שעות נוספות, אנו דוחים גם את התביעה
17 לפדיון חופשה, המבוססת כל כולה על טענת התובע בעניין מספר ימי המנוחה
18 (שבתות וחגים) בהם עבד לטענתו (ראה סיכומי התובע, עמ' 20 ש' 9).

19 הוצאות נסיעה

20 9. בפתח ישיבת ההוכחות, על פי המלצת בית הדין, חזר בו התובע
21 מתביעתו להוצאות נסיעה (עמ' 2 ש' 10 לפרוטוקול), ואף היא נדחתה.
22

23 דמי הבראה

24 10. התובע ביקש מאיתנו לפסוק לו 636 ₪ הפרשי דמי הבראה. הנתבעת
25 בכתב ההגנה הודתה בחוב זה. בהעדר מחלוקת שלא שילמה עד עצם היום הזה
26 סכום זה, התובע זכאי לקבלו ממנה.
27

בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו

תע"א 10261-09 אנדריי ליטביננקו נ' א. אמבולנס ע.ר.ן 2001 בע"מ

סוף דבר

11. הנתבעת תשלם לתובע 636 ₪ הפרש דמי הבראה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 20.9.07 ועד למועד התשלום בפועל. יתר רכיבי התביעה נדחים.

לפנים משורת הדין ולא בלי התלבטות, ועל אף שלכאורה נוכח תוצאות ההתדיינות היה מקום שנעשה צו להוצאות לחובת התובע, איננו עושים צו שכזה. כל צד יישא בהוצאותיו.

על פסק דין זה ניתן לערער לבית הדין הארצי לעבודה. הודעת ערעור יש להגיש בתוך 30 יום ממועד קבלת פסק דין זה.

ניתן היום, ט"ז כסלו תשע"ב, 12 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

ד.3

3

3

דודי נס, עובדים

דורי ספיבק, שופט

גרשון עמל, מעבידים

אב"ד

קלדנית : גלית דוד

בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב

אני מאשר

שהעתק זה נכון ומתאים למקור

מזכיר ראשי

59

תאריך